

Как протича заболяването хронична бъбречна недостатъчност?

ХБН протича постепенно за различно дълъг период от време. Условно в еволюцията на болестта с различават няколко стадия:

продължителен стадий на компенсация - в този стадий обикновено "болният" не подозира за наличието на това заболяване. Бъбреците са изгубили до известна степен концентрационната си способност, но стойностите на азотсъдържащите тела в кръвта (креатинин и урея) не са повишени. На този етап отделителната система все още се справя със "задачите" си.

Стадий на компенсирана задръжка - в този стадий стойностите на азотсъдържащите вещества в кръвта се покачват над нормата (т.е. налице е "азотемия", буквално преведено "азотни тела в кръвта", стойностите на основното от тези вещества-креатинин са завишени, но не надхвърлят 530 $\mu\text{mol/l}$) и болният няма оплаквания, причинени от уремия. Като уремия се означава много високото съдържание на урея, креатинин и други азотсъдържащи вещества в кръвта. През тази фаза останалите действащи нефрони работят на "по-високи обороти" и до известна степен успяват да компенсират отсъствието на увредените. Уремия се наблюдава в крайните етапи на хроничната бъбречната недостатъчност.

Стадий на изявена бъбречна недостатъчност - стойностите на креатинина се покачват над 530 $\mu\text{mol/l}$, а когато той достигне 710 $\mu\text{mol/l}$, се появяват оплаквания, породени от високите концентрации на урея в кръвта и тъканите. На този етап, компенсаторните възможности на отделителната система са изчерпани.

Краен стадий на ХБН - креатининът надхвърля стойности от 880-890 $\mu\text{mol/l}$, оплакванията вследствие на уремията вече не се повлияват от прилаганото консервативно лечение. Единствените алтернативи пред болните в този стадий са диализата в нейните разновидности и бъбречната трансплантация.